

Heimsins vakrasta ljóðføri — í russiskari tulking

Myndir: Jans Kristian Vang

"Gras, glas og fjas" var tað heitur speiska heitið, Norðurlandahúsið fekk á sinni. Ja, høvdu tey vitað? At fá ár seinni untist teim innfóddu á hesum brimbardu klettum, langt langt burturi frá lóg og rætti, at hoyra, slægja og uppliva "fjas" á hægsta stóði, heimurin kann bjóða.

Tá ið vit ikki koma til umheimin, má umheimurin koma til okkara. Og so varð.

Fantastiskt, tá ið hugsað verður um kostnaðin á ferðaseðlum til Føroya. Vit hava okkara vøkru náttúru sera nógv fyrri at takka. Hvi skuldi sjálvur erkabispurin í Moskva annars tímað at komið higar?

Helt meg hava hoyrt tað besta, heimurin yvirhøvur kann bjóða av kórtónleiki, tá ið fyra av heimsins bestu kórur hittust í Berwald-høllini í Stokholm í fjør heyst

at heiðra Eric Ericson. Men sanniliga lá hetta ikki á so nógv lægri støði.

Ikki ber til at fara út í æsir við hesi konsert í Norðurlandahúsinum. Tað hevði fyllt eina bók. Bert er at siga, at setir tú nakrar menniskja-

Konsertin vardi í tveir tímar, og tey sungu bæði russiskar sálmur og russiskar fólkasanger. Í steðginum greiddi Píitrim, erkabispur, frá um kórið - við danskum tulki. Eftir konsertina ynskti hann føroyingum alt tað besta og góða heilsu. Hesa heilsu vóru vit mong, sum fingu. Onkur setti at úvið 700 fólk vóru í Norðurlandahúsinum tiskvöldið

røddir saman og gert eitt miðvíst og ágrýtið arbeiði við hesum røddum - so fært tú helst heimsins allarvakrasta ljóðføri - hesuferð í russiskari tulking.

Aftanfyrri slíkan kórklang liggur eitt ófatuligt arbeiði - ikki minst við at samansjóða so nógv individ til eina heild - bæði menniskjaliga og muskalskt. Tosað verður um "kórdisiplin", "kóruppaling" og mangt, mangt annað. "Kór" er vörð eitt fyrbrigdi -

sanniliga eisini í sosialan mun. Annað og meir enn bert at syngja rættar tónar.

Og her er so úrlitið! Tú kanst uppliva at hoyra vakrari tónleik - men ikki er tað ofta.

Bert er at vóna, at hesin toppur á heimsins kórkransakøku kann vera ein rættilig innspræing til ta kór-hylgu, ið vit uppliva í Føroyum í løtuni. Tann fulla høllin í Norðurlandahúsinum prógvandi, at føroyingar eru vörðir

"kór-fólk".

Nú hava vit satsað so nógv upp á fingið instrumentalistar higar. Hvi ikki eisini royna seg við heimskendum kórur?

Tí í kórkonserterum kann áhoyrarin nógv meira enn annars vera "við í musikkinum".

Takk fyrri eina frálíka konsert.

Russiska kórið er knýtt at forlagnum hjá patriarkatunum í Moskva. Tey syngja vanliga í Uppreisnarkirkjuni á Gorkogótuni mitt í Moskva, men hava eisini konsertir aðrastaðni. Undirspæl við ljóðførum sum orgli er ókent hjá teimum. Tær sterku røddirnar ljóða eisini meira enn væl einsamallir

Deyvablaðið er útkomið

Annað Deyvablaðið í ár er komið út. Blaðið skuldi verið komið út í mai mánaði, men varð seinkað av prentaraverkfalli og síðan av summarfrí, og blaðstjórnin biður limir, haldarar, lýsjar og onnur halda sær til góðar.

Úr innihaldinum kann nevast annar partur av grein um Leonoru Christinu Ulfelt. Johs. A. Næs, skúlaráðgevi í serundirvísing, hevur gjørt søguligt strok um tey deyvu og skúlan. Søgán um Helen Keller heldur fram. Annars eru tíðindastubbar av ymsum slagi, spurnarkapping, barnasíður, og greitt verður frá skeiði á deyvaskúla í Danmark.

Persónligu spurningarnir hesu ferð eru settir Jákupi Olsen í Vági. Jákup Olsen sigur har m.a., at hann er bersøgin, dámar best at takast við seyðabruk, at hann helst vildi verið skald, at hann hevur andstýgt fyri Atla Dam, og navnið Óli Breckmann fellur honum væl í oyra. Spurningar og svør eru 26 í tali.

Trúboðin

er blaðið Hin Kristiliga Heimamissionin í Føroyum gevur út. Blað nr. 7 & 8 er komið út.

Sjáldsamir gestir

Ein bólkur av spermum vildu inn á Hvalba, men tað eydnaðist hvalbingum at forða teimum

Fríggjakvöld var heldur óvanlig gestir á Hvalbiarfirði.

Úr Dimun vóru grindabóð, og sagt varð, at grindin stendi suður ímóti Hvalbiarfirði.

Bátarnir fóru av Hvalba, og mennir hildu seg fara at reka grind, men teir fingu annað at siggja.

- Tað var skjótt, vit sáu blástur. Tá vit sáu komu út, sáu vit heilt óvanliga stórar hvalir, einar 10-15 í tali. Tað var ein sjáldsom sjón. Blásturin stóð fleiri metrar upp. Menn, sum hava verið á hvalveiðu, mettú tað at vera spermur, sigur Dánjal Norðberg, sum er grindaformaður í Hvalba.

Hvalirnir settu beina kós inn ímóti Hvalba, men tað

dámdi hvalbingum lítið. Ikki er loyvt at drepa stórhval, og hvalbingar vildu forða spermum í at gera landgongd. Bátarnir lögdu seg tí í munnan á fjørðinum, men tað ráddi um at ansa væl eftir ikki at koma hesum stóru djórum ov nær.

- Vit fóru so til lands, og hvalirnir blivu liggjandi í munnanum. Vit bóru ótta fyrri, at spermarnir fóru at koma inn á land um náttina, men teir vóru farnir aftur til havs, tá morgunin kom, sigur Dánjal Norðberg.

Spermur verður eisini nevndur augustur. Hvalurin er heimsins størsti tannhvalur. Hannhvalurin er upp til 20 metrar langur. Spermur ferð-

ast mest á víðum djúpum havi, og sæst av og á okkara leiðum. Hann kavir heilt

niður á 4000 metrar og livir m.a. av stórum høguslokki.

randi

Til Egyptalands 14. oktober 1989

Tvær ella triggjar vikur.
Ring nú til

Karl Nolsøe, tlf. 01491339